

**Слово на заместник-ректора доц. Д-р Георги Вълчев по повод патронния
празник на Софийския университет „Св. Климент Охридски“
25 ноември 2021 г.**

Уважаеми колеги,

За поредна година сме принудени поради усложнената пандемична обстановка да посрещнем патронния празник на нашия университет, носещ името на Св. Климент Охридски, без дължимата към неговото забележително просветителско и книжовно дело тържественост, без да имаме възможността публично да се преклоним пред неговата „иноческа скромност“ и всеотдайност.

В ден като днешния ние гордо можем да заявим, че пътят, който извървя Софийският университет от годините на своето създаване до ден днешен, следва неотклонно надеждите и мечтите на неговите първи създатели. „Нашето Висше Училище, неговите начала и националното му значение“, както пише проф. Иван Шишманов в една своя блестяща статия, благодарение на поколенията учени и преподаватели, чиито живот беше отдаден на неговото развитие и утвърждаване, успя да създаде традиции, които го превърнаха в най-авторитетния български академичен център, създаващ и разпространяващ знание в нашето общество. Години на усилен творчески труд, които трябва да продължим с усърдието на нашия патрон, тъй като си даваме сметка, че съотнесени към многовековната европейска университетска традиция, те ни показват, че сме още в началото на един дълъг път...

В условията на тежка социална, политическа и икономическа криза, когато значителна част от сънародниците ни се борят за своето оцеляване, когато почти ежедневно се разделяме с близки за нас хора и колеги, ние сме длъжни да носим с достойнство завещаната ни мисия – да продължаваме многовековната българска културна и просветна традиция. Длъжни сме в това объркано време да продължаваме да бъдем водещото духовно средище, което трябва да напомни кой е основният приоритет на всяко едно модерно и проспериращо общество – образованието!

През изминалите години Софийският университет съвсем заслужено се превърна в символ на знаещите и можещите хора. На свободните духом. На умовете, които търсят и даряват своите знания. Охулван и ласкан, клеветен и уважаван, Университетът се наложи като коректив на всяка една политическа власт, като бариера пред измислените авторитети и едnodневни герои. Утвърди се като място, където мъдростта и младостта си дават ежедневна среща, за да чертаят пътищата към бъдещето, да създават мечти и надежди, да преодоляват трудности!

В този смисъл празникът на нашия университет е празник на цяла България. На онази все още бедна, но горда и далновидна България, която още в първото си следосвобожденско десетилетие прозря истината, че знанието прави силата, и откъсна от залька си, за да му даде шанс. На днешната разтерзана, обезверена,

разколебана и излъгана България, която въпреки всичко продължава да се бори за правото си на достоен живот.

Ето защо, уважаеми колеги, въпреки трудното време, в което живеем, призовавам цялата академична общност, преподаватели, студенти и служители, с необходимото достойнство да посрещнем патронния си празник, показвайки истинското лице на Университета – място, създаващо бъдещето на България!

Честит празник, колеги!